

Arrest

nr. 129 098 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
 X
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 december 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Blijkens het administratief dossier werd op dezelfde dag als de bestreden beslissingen tevens een inreisverbod (bijlagen 13 sexes) opgelegd ten aanzien van de verzoekende partijen. Deze beslissingen werden samen met de bestreden beslissing betekend op 29 november 2013. Uit het administratief dossier en de eigen databank van de Raad blijkt niet dat verzoekende partijen tegen de bijlagen

13sexies een beroep hebben ingediend. Ter terechtzitting blijkt niet dat het anders zou zijn, zodat deze beslissingen derhalve definitief zijn.

Artikel 1, 8° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) definieert een inreisverbod als volgt: “*de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)*”.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen het wettelijk vereiste belang ontberen bij huidig beroep. Verweerder vermag, ingeval van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing immers niets anders dan opnieuw – na te hebben vastgesteld dat verzoekende partijen nog steeds in het Rijk verblijven en onder een definitief inreisverbod staan, dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet – vast te stellen dat het verzoekende partijen voor de duur van het inreisverbod verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cf. artikel 74/12, §4 van de Vreemdelingenwet), quod non, en hen aldus geen machtiging tot verblijf kan worden toegekend.

De overtuiging ter terechtzitting van de verzoekende partijen dat zij wel degelijk een belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing kan geen afbreuk doen aan het voormelde. De ingediende aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet waarover de bestreden beslissing een uitspraak doet, kan bezwaarlijk worden beschouwd als een impliciet verzoek tot opheffing of opschorting van het inreisverbod dat op dat ogenblik nog niet opgelegd werd. Alleszins dient een expliciete aanvraag te worden ingediend conform het gestelde in artikel 74/12, §4 van de Vreemdelingenwet.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA